

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/76/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010352
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6715010352.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., a prísediacich Anny Pivoluskovej a Márie Greguškovej, v trestnej veci obžalovaného I. G., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 20. 07. 2016 vo Zvolene, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný I. G. nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom Y. Z. XXX, okres B., t.č. v ÚVTOS U.,

uznáva sa za vinného, preto že

dňa 22.11.2013 v čase medzi 12.12 h a 12.25 h v meste R., okres R., na Ul. C. XX, v prevádzke Záložňa - R. Č., uviedol obsluhu, že má záujem o kúpu retiazky pre syna, ktorý sa žení a náušnic pre synovu nevestu, pričom pri prezeraní retiazky na krk zo 14 karátového zlata s rýdzosťou 585/1000 a hmotnosťou 82,25 g využil nepozornosť obsluhy, ktorá sa venovala blokovaniu jeho nákupu a z priestorov prevádzky s retiazkou odišiel bez zaplatenia, čím subjektu O.. B. N. - R. Č., G.. D. X, A., IČO: XX XXX XXX, spôsobil škodu vo výške 2.117,- Eur, pričom bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/167/2012 zo dňa 24. 09. 2013, právoplatným dňa 25.09.2013, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona.

teda

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

čím spáchal

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa 221 ods. 3 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1, § 46 Trestného zákona na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/26/2015 zo dňa 20.08.2015, právoplatný dňa 05.09.2016, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/25/2015 zo dňa 21.05.2015, právoplatný dňa 21.05.2015, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Ostatné výroky rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/26/2015 zo dňa 20. 08. 2015 a rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/25/2015 zo dňa 21.05.2015 ostávajú týmto nezmenené.

Podľa § 62 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd ukladá obžalovanému trest zákazu pobytu v súdnom okrese Zvolen vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému:

O.. B. N. - R. Č., s miestom podnikania G.. D. X, XXX XX A., IČO: XX XXX XXXI, škodu vo výške 2.117,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 18. 05. 2015 na tunajší súd pod sp. zn. 2Pv/744/16/6611 obžalobu na I. G. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Obžalovaný I. G. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku uviedol, že nevyužíva právo spraviť niektoré z uvedených vyhlásení. Po zákonom poučení v rámci výsluchu uviedol, že nemá k tomu čo povedať. Je pravda, že tam bol, ale nič viac. Taktiež je to už dávno, čo tam bol, a je pravda, že v tom čase mal takýchto vecí viac, väčšinou bol ale oslobodený, alebo dostal podmienky, ale určite odtiaľ nič nevzal. V tom čase mali internetovú stránku, www.zvráčení.cz, kde vešali skeče, v ktorých si robili srandy z predavačov. Nepamätá si ani toho človeka, ktorý je na hlavnom pojednávaní (poškodený), nevedel ani uviesť, kto ho v tom čase obsluhoval. Nevedel ani uviesť, kde presne v tom čase žil, pretože trvalo žije na troch miestach, a to v D., B. a N.. S odstupom času nevedel ani uviesť, čím sa v tom čase živil. Je vyučený hudobník a vtedy sa živil robením internetových stránok. Robili teda skeče a dávali ich na internet, preto je možné, že z tohto dôvodu bol aj v uvedenej predajni. Išlo o to zblbnúť predavačov, spraviť z nich bláznov. Čo sa týka jeho predchádzajúcich odsúdení, za krádeže dostal spolu 20 mesiacov, a nikdy v živote nepovedal, že to spravil, v podstate sedel za niečo, čo neurobil. Na záver uviedol, že tá internetová stránka do dnes existuje, pričom sa tam už vešajú rôzne videá. On napríklad jedného predavača ovešal náušnicami a pomaloval ho.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý poškodený S. O., ktorý po zákonom poučení uviedol, že obžalovaného osobne nepozná, iba z videnia, z tejto trestnej veci. Obžalovaný prišiel do pobočky záložne, v ktorej pracuje, s tým, že chce kúpiť nejaké šperky, asi pre brata na svadbu, uviedol nejaký takýto príbeh. Vylákal od neho retiazku a náušnice za plentú, aby si ich tam mohol vyskúšať, on mu viackrát ukázal veci, ktoré mu potom vždy vrátil, ukázal mu aj obálku s peniazmi, čím si teda získal jeho dôveru. Keď vec vrátil za sklo, poškodený odišiel ku pokladni veci nablokovať, a obžalovaný sa začal tváriť, že telefonuje, aj keď mu telefón nezvonil, a vyšiel potom von. Vec mu teda viackrát vrátil, nakoniec si ju naaranžoval do krabičky, keď to robil naposledy, tak sa začal tváriť, že telefonuje a ušiel,

poškodenému ostala len prázdna krabička. V tom čase vošla do predajne aj ďalšia osoba, nejaká pani, ktorá chcela ale nejakú knihu, čo teda s týmto prípadom nesúviselo. Keď poškodený zistil, že krabička je prázdna, tak vyšiel za obžalovaným na ulicu, či ho neuvidí, ale nemohol nechať predajňu bez dozoru, volal preto na políciu a vedeniu firmy. Policajti si pozreli záznam a išli hľadať okolie, či obžalovaného nenájdu, on potom išiel na políciu vypovedať. Ak si dobre spomenul, tak obžalovaný mal vtedy oblečený kabát, resp. nejakú slušnejšiu bundu, šál, čiapku, v ruke mal tašku a tiež obálku s peniazmi. Policajti s poškodeným vykonali aj rekogníciu, v rámci ktorej obžalovaného opoznal. Aj dnes teda môže potvrdiť, že obžalovaný je tá osoba, ktorá odišla s retiazkou. Nepamätal si, či už bol obžalovaný niekedy predtým v záložni. Niečo podobné sa ale stalo rok predtým v ich pobočke v Banskej Bystrici, v ktorej pracoval kamarát poškodeného, ten mu povedal, že to bol ten istý pán.

Na doplňujúce otázky poškodený uviedol, že všetko, čo vypovedal na hlavnom pojednávaní, vnímal vlastnými zmyslami, má dve oči, je zdravý, svojprávny. Všimol si vyjadrovanie obžalovaného, jeho osobu, všetko teda vnímal vlastnými zmyslami. Keby poškodený videl, ako obžalovaný vybral retiazku z krabičky, tak by kričal, alebo nejako reagoval, on vtedy blokoval, nikto iný pri krabičke nebol. Za asi 5 sekúnd sa pozrel a krabička bola prázdna. Samozrejme to musel obžalovaný spraviť tak, aby to nevidel. Zákazníčku, ktorá vtedy vošla do predajne pozná, je to stála zákazníka, ktorá kupuje knihy, stála iba pri dverách, videla, že sa venuje inému, tak odišla. V tejto predajni sú dvaja predavači, striedajú sa, teda počas pracovnej doby je tam vždy len jeden predavač. V tom čase ho v tejto predajni mohol vystriedať len jeden človek. Poškodený môže vylúčiť, že ak by došlo k vybratiu retiazky z krabičky, že nebola umiestnená inde v predajni, prehľadal miesta, kde si retiazku obžalovaný prezeral, ostatné priestory sú presklené, obžalovaný sa teda pohyboval v priestore zhruba 2x2 metre, pričom tá retiazka nemohla byť inde. Obžalovaný vtedy v predajni mal záujem o tú retiazku a ešte o náušnice a prsteň. Retiazku si pozeral viackrát, potom si pozeral ešte náušnice, nejaké prstene, ale od začiatku bol zameraný na retiazku, lebo hneď po príchode sa pýtal, či majú niečo ľahšie.

V súlade s § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na návrh obhajcu prečítaná časť zápisnice o vylúčení poškodeného z prípravného konania, v rámci ktorej uviedol, že v tom momente táto osoba vybrala retiazku z krabičky a pod zámienkou, že s niekým telefonuje, odišiel z predajne. V momente, keď tento pán odchádzal z predajne, už bola v predajni ďalšia žena. Ako náhle páchatel' odišiel z predajne, prešiel pred pult, kde zistil, že v krabičke chýba retiazka. Nakoľko však v predajni bola ďalšia osoba, tak túto rýchlo obslúžil, a keď odišla, tak vybehol von, či páchatel'a niekde neuvidí, či náhodou netelefonuje, alebo niečo podobné, von už nebol. Vtedy si uvedomil, že došlo ku krádeži a volal políciu, pričom na hlavnom pojednávaní vypovedal, že tú ďalšiu ženu neobsluhoval, na čo svedok uviedol, že obslúžiť je podľa neho dosť široký pojem, môže to byť aj to, že zákazníkovi len niečo povie, on zistil, že retiazka chýba hneď, za tých 5 až 10 sekúnd, čo sa bavil s tou pani už vedel, že retiazka nie je, tak sa snažil pani rýchlo vybaviť, pričom ona ani neprišla k priestoru, kde sa pohyboval obžalovaný.

Poškodený na záver uviedol, že krabička bola na stole, obžalovaný ju zdvihol a dal nižšie, kde to nevidí kamera, ako už ale uviedol, osobne nevidel, ako retiazku z krabičky vybral obžalovaný.

K tejto výpovedi sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že je nereálne, aby vybral za 5 sekúnd retiazku, z predajne odišiel a mal ešte dávať pozor na kamerový záznam, keďže tam, ako uviedol poškodený, predtým nebol, ako teda mohol vedieť, ktoré miesta kamera vidí, a ktoré nie. Tiež je divné, prečo na kamerovom zázname nie je akurát to, ako mal vybrať retiazku z krabičky.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal aj dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: zápisnica o rekognícii (č.l. 44 - 53), vyčíslenie škody (č.l. 55), zápisnica o ohliadke miesta činu (č.l. 56 - 69), fotografie z kamerového záznamu (č.l. 72 - 77), výpis zo živnostenského registra (č.l. 108), evidencia priestupkov (č.l. 111), rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/25/2015 (č.l. 251 - 252), rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/26/2015 (č.l. 257 - 259), odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 260 - 266).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnyim záverom.

Vina obžalovaného bola podľa názoru súd bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázaná. Obžalovaný je jednoznačne usvedčovaný poškodeným, ktorý uviedol, že to bol práve obžalovaný,

ktorému ukazoval retiazku, spolu s krabičkou, pričom po nejakom čase sa obžalovaný začal tváriť, že telefonuje, a vyšiel zo záložne. Vtedy poškodený zistil, že retiazka v krabičke nie je, preto vybehol von za obžalovaným, ktorého už ale nezastihol. Poškodený taktiež pozitívne opoznal obžalovaného v rámci vykonanej rekognície v prípravnom konaní. Ako vypovedal poškodený, obžalovaného predtým nevidel a nepozná ho. Súd preto nevidí žiadny logický dôvod pre to, aby si poškodený celú vec vymyslel s úmyslom poškodiť obžalovanému, a usvedčiť ho zo spáchania trestného činu. Navyše, súd v tejto súvislosti poukazuje na doterajší život obžalovaného a jeho odpis z registra trestov, z ktorého je zrejmy identický modus operandi obžalovaného pri ostatných krádežiach, z ktorých už bol právoplatne uznaný za vinného a odsúdený. Záverom len súd poukazuje na to, že v záložni sa v čase skutku nenachádzala žiadna iná osoba, ktorá by mohla retiazku ukradnúť, pretože ako vypovedal poškodený, do predajne síce vošla ďalšia pani, ale tá sa v priestore, v ktorom sa pohyboval obžalovaný, vôbec nepohybovala a hneď z predajne odišla. Všetky argumenty na obhajobu obžalovaného tak súd považuje za účelové, v rozpore so zisteným skutkovým stavom. Na základe uvedeného potom súd uznal vinu obžalovaného v zmysle podanej obžaloby.

Podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky. Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval podľa zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona. súd ale prihliadol na dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. že obžalovaný spáchal viac trestných činov, a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. U obžalovaného potom prevažuje pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi, súd preto v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona musel zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody tak v prípade obžalovaného predstavuje 16 mesiacov až 3 roky.

Zo správ na obžalovaného I. G. vyplýva, že sa v minulosti nedopustil žiadneho priestupku. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol doposiaľ 27 krát súdne trestaný, v prevažnej miere pre majetkovú trestnú činnosť.

Súd potom uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 5 mesiacov, teda jeden mesiac nad dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. súd v tomto prípade ukladal súhrnný trest (§ 42 ods. 1 Trestného zákona), pretože odsúdil obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/26/2015 zo dňa 20. 08. 2015). Týmto rozsudkom súd uznal vinu obžalovaného podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona (pretože bol tiež ukladaný súhrnný trest k rozsudku Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/25/2015 zo dňa 21. 05. 2015). Keďže súhrnný trest sa v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona ukladá podľa zásad pre ukladanie úhrnného trestu, súd aj v tomto prípade musel uznať vinu obžalovaného podľa trestného činu najprísnejšie trestného (v tomto prípade zločin podvodu podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona). Trestná sadzba trestu odňatia slobody za tento zločin predstavuje 3 roky až 10 rokov. Po zvýšení dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona potom dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby predstavuje 5 rokov a 4 mesiace. Súd zároveň ukladal úhrnný trest podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, pretože odsúdil obžalovaného za viac trestných činov (preto aj súd prihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona). Súd teda nemohol uložiť obžalovanému miernejší trest, pretože ani nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 Trestného zákona. Navyše, ako to vyplýva z odpisu registra trestov obžalovaného, v minulosti bolo u neho opakovane upustené od uloženia súhrnného trestu. Súd preto považoval takto uložený trest za zákonný, a zároveň aj na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie za postačujúci. Takýto trest zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Takýto trest zároveň postihuje iba obžalovaného.

Vzhľadom k tomu, že súd v tomto prípade ukladal súhrnný trest, v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona musel zrušiť výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/26/2015 zo dňa 20. 08. 2015.

Týmto rozsudkom už ale bol ukladaný súhrnný trest k ďalšiemu rozhodnutiu (rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 36T/25/2015 zo dňa 21. 05. 2015), ktoré po zrušení výroku o treste opätovne vstúpilo do platnosti, preto súd znovu zrušil aj výrok o treste z tohto rozhodnutia.

Obžalovaný podľa evidencie, ako aj podľa jeho vyjadrenia, sa zdržiava na troch rôznych adresách, pričom ani jedna z nich nie je v okrese Zvolen. Ku spáchaniu trestného činu ale došlo v súdnom okrese mesta Zvolen, súd preto uložil obžalovanému aj trest zákazu pobytu v súdnom okrese Zvolen v trvaní troch rokov.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V adhéznom konaní si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody poškodená - Mgr. B. N. - R. Č., vlastníčka záložne, ktorá svoj nárok aj riadne vyčíslila. Súd preto zaviazal obžalovaného k povinnosti nahradiť poškodenej spôsobenú škodu vo výške 2.117,- Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.